

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám: IV/ 0 0 9 9 7 - 0 / 2025

Erkezett: 2025 ÁPR 04.

VIII-XIX. Kerületi Bíróság útján

Erkezés módja

POSTÁN	@	EGYÉB:
1		

Melléklet: 20

Kezelőiroda:

BUDAPESTI ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

FŐLAJSTRONCSMŰ
KEZELŐI RÁJZ

ÉK: POSTÁN... SZEMÉLYESEN...
ERKEZETT: 2025-03-26

PAPÍR ALATÚ...
PÉLDANYAG...
ÜGYSZÁM
UTÓÍRATON: 20152023

Alkotmánybíróság

Az első fokon eljáró XVIII-XIX. Kerületi Bíróság útján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **Fővárosi Törvényszék 43.Pf.631.212/2024/5. számú ítéletének**, valamint a **Kúria Pfv.I.21.058/2024/2. számú végzésének** alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése

A [redacted] indítványozó mint felperes ügyvédi díj megfizetése iránt nyújtott be keresetet a Budapesti XVIII-XIX. Kerületi Bírósághoz, miután az indítványozó által kibocsátani kért fizetési meghagyás a kötelezett (a későbbi alperes) ellentmondása folytán perré alakult.

A Budapesti XVIII-XIX. Kerületi Bíróság az indítványozó keresetének 8.P.XVIII.20.152/2023/20. számú ítéletével helyt adott. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az indítványozó (felperes) mint ügyvéd és az alperes mint megbízó között 2022. év májusában, 2022. szeptember 6. napján és 2022. szeptember 28. napján ingatlan adásvételi szerződés szerkesztése tárgyában írásba foglalt megbízási szerződés jött létre. A megbízási szerződések tárgya jól körülhatárolt szolgáltatás volt, a megbízási díj meghatározott összegben (ún. fix díjazás) került rögzítésre.

A fentiekén túlmenően, az indítványozó 2022. szeptember 29. napja és 2022. november 30. napja között az Alperesnek 20 óra terjedelemben nyújtott szóbeli szerződés alapján jogi tanácsadást telefonon és írásban is, amelyek nem kapcsolódtak az írásbeli megbízási szerződésekhez, azokra más témakörökben került sor.

Az indítványozó a kapcsolatfelvételkor közölt óradíja (amely a felperes weboldalán is elérhető) és az időráfordítás szorzata alapján, jelentős mennyiségi kedvezményt biztosítva állította ki E-DR-2022-9 sorszámú számláját 20 óra jogi tanácsadásról 200.000,- Ft + áfa (bruttó 254.000,- Ft) összértékben, amelyet az alperes nem fizetett meg.

Az indítványozó fizetési meghagyásos eljárást kezdeményezett a számla szerinti 254.000,- forint tőke és annak késedelmi kamatai megfizetése iránt, amely az alperes ellentmondására tekintettel perré alakult.

Az indítványozó már keresetlevelében előadta, hogy az ügyvédi munkadíjjal kapcsolatos peres eljárás során kereseti kérelmét meghatározó részben olyan tényekre, információra és adatokra tudná építeni, amelyek ügyvédi titoknak minősülnek az Üttv. 9. § (1)-(4) bekezdései alapján. Az indítványozó 2023. január 19-én e-mail és tértivevényes postai küldemény formájában is kérte az alperestől mint titokgazdától - az érintett időszak és a tárgykör részletes megjelölésével - az ügyvédi titok alóli felmentését. Az alperes sem a keresetlevél benyújtásáig, sem az elsőfokú eljárásban a következményekre történő bírói figyelmeztetés ellenére sem adta meg az ügyvédi titok alóli felmentést az indítványozó szervezeti képviselője mint ügyvéd számára. Az alperes személyes megjelenésre történő idézését követően sem az alperes, sem jogi képviselője nem jelent meg a következő tárgyalási határnapon, távolmaradásukat nem igazolták, és nem is mentették ki.

Mindezekre tekintettel, az indítványozó a Magyar Ügyvédi Kamara Elnökségének 3/2014. (XII.15.) számú Szakmai Álláspontjának (az ügyvédi munkadíj bírósági érvényesíthetőségéről az ügyvédi titokvédelem szempontjából) maradéktalanul eleget téve - az ügyvédi titokra tekintettel - a legszűkebb terjedelemben kényszerült bemutatni a jogvitára vezető folyamatot, illetve követelése jogalapját és annak ténybeli hátterét előadni, majd a tényállást - az elsőfokú bíróság anyagi pervezetése és felhívása alapján - több tekintetben kiegészítette három peres beadványában.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetének helyt adott, kötelezte az alperest 254.000.- forint tőke, annak 2022. december 21. napjától a kifizetés napjáig járó a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatának, valamint 555.000,- Ft perköltség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság megítélése szerint az indítványozó mint felperes a tényállást részletesebben nem tárhatta fel, az előterjesztett állításai okirati bizonyítékain túl további konkrét adatokkal nem támaszthatta alá az ügyvédi titok miatt. A felperest terhelte a Pp. 265. § (1) bekezdése alapján az általa állított tények valóságának bizonyítása. Ez azonban ugyancsak nem volt lehetséges az alperesnek a felperesi törvényes képviselőt az ügyvédi titoktartás alóli felmentő nyilatkozata nélkül, amelyet az alperes nem adott meg. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint a felperes a Pp. 265. § (2) bekezdés b) és c) pontjaiban írt bizonyítási szükséghelyzetben volt, mivel az állított tények bizonyítása számára nem volt lehetséges, illetve a bizonyítás sikerességét az ellenérdekű fél neki felróhatóan hiúsította meg és az alperes nem valószínűsítette az ac) pontban foglaltak ellenkezőjét.

Az alperesi jogi álláspont a tényállás és a bizonyítékok előterjesztésének hiányosságait a felperes terhére esőként kérte értékelni. Az elsőfokú bíróság szerint azonban az

alperesi jogi érvelés elfogadása esetén valamennyi, az ügyvéd és ügyfele között felmerült a megbízási szerződésből vagy annak hiányából, terjedelméből, illetőleg a megbízási díj összegéből eredő, de bármilyen más az ügyvédi megbízási szerződéssel kapcsolatos jogvita bíróság előtti rendezése lehetetlen lenne, amely ellentétes az Alaptörvény 25. cikk (1) bekezdése szerinti bírósághoz fordulás jogával. A bíróság hivatalos tudomása szerint a 8.P.XVIII.20.239/2023. szám alatt ugyanezen felek között ugyancsak ügyvédi megbízási díj megfizetése iránt folyamatban lévő perben az alperest a bíróság személyes megjelenés kötelezettségével idézte annak érdekében, hogy a tényállás – az ítélethozatalhoz szükséges mértékben - tisztázható legyen. Az alperes azonban írásban bejelentette, hogy a bíróságon nem jelenik meg és a kitűzött tárgyalásról távol maradt jogi képviselőjével együtt. A bíróság ezért a jelen perben az alperest az ügy mielőbbi befejezése érdekében már nem idézte személyes megjelenés kötelezettségével, hanem önmagában az ügyvédi titoktartás alóli felmentés megtagadását értékelte úgy a Pp. 265. § (3) bekezdése alapján, hogy valóban fogadta el a felperes által állított tényeket. Az alperes magatartása az elsőfokú bíróság szerint egyebekben megsértette a Pp. 5. § (1) bekezdésében írt jóhiszeműség elvét is, mivel az ügyvédi titoktartás alóli felmentés megtagadásával a bíróság megítélése szerint a felperest a tényállás előadási és bizonyíték szolgáltatási kötelezettségétől teljes mértékben el kívánta zárni és erre hivatkozva kérte a keresetlevél visszautasítását. Ezért a bíróság a keresettel egyezően kötelezte az alperest az ügyvédi megbízási díj megfizetésére.

Az alperes fellebbezése folytán a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 43.Pf.631.212/2024/5. számú ítéletében a tényállást eltérően állapította meg., Álláspontja szerint az indítványozó mint felperes által tévesen értelmezett ügyvédi titok nem terjed ki a megbízási szerződésre, ezáltal annak részleteit a felperesnek a tényállás részeként meg kellett volna jelölnie, és az okiratokat anonimizált formában tényállításai bizonyítékként csatolnia kellett volna. A felperes ezt a kötelezettségét téves ügyvédi titok értelmezése folytán elmulasztotta, így nem volt bizonyítási szükséghelyzetben, hanem saját jogi tévedése miatt esett el a bizonyítástól, továbbá a felperes terhére írta, hogy bizonyítékokat nem csatolt, bizonyítási indítványokat nem tett. A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 43.Pf.631.212/2024/5. számú ítéletében a szóbeli megbízási szerződések alapján jogi tanácsadás kapcsán megállapította, hogy az nem jött létre.

A jogerős ítélet ellen 2024. szeptember 15. napján az indítványozó terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyhez felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet csatolt. Az indítvánnyal érintett ügy vagyoni jogi pernek minősült a Pp. 7. § (1) bekezdés 18. pontja alapján, a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték az ötmillió forintot nem haladta meg, továbbá az ügy nem tartozik a Pp. 408. § (1) bekezdés második fordulatában meghatározott kivételek közé. A felülvizsgálat kizártságára figyelemmel a felperesnek a Pp. 409-410. §-ai alapján felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet (a továbbiakban: kérelem) kellett előterjesztenie.

A felülvizsgálat engedélyezését az indítványozó a Pp. 409. § (2) bekezdés b) pontja / *a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége*/, valamint a 409. § (3) bekezdése /*A Kúria engedélyezi a felülvizsgálatot, ha az ítélet a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben eltér*/ alapján kérte.

A Kúria Pfv.I.21.058/2024/2. számú végzésében megállapította, hogy a Pp. 409. § (3) bekezdésére alapított engedélyezés iránti kérelem ezért érdemben nem vizsgálható, mivel álláspontja szerint jelen ügyben a felperes felülvizsgálati kérelmében ugyan hivatkozott a Kúria határozataitól való eltérésre, de a jogerős ítélet felülvizsgálatát az ügy érdemére kiható jogszabálysértésre – és nem a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre – hivatkozással kérte. A fentiek mellett a Kúria azt is megállapította, hogy az indítványozónak mint a felülvizsgálat engedélyezését kérő félnek az általa állított jogszabálysértésből kiindulva kell megjelölnie azt a jogkérdést, amelyre kérelmét alapítja. A jogkérdés fél általi megjelölése nem mellőzhető, mert a Kúria a fél kérelméhez kötve van, és csak a kérelemben foglaltakat vizsgálja (PK vélemény 7. pont).

A Kúria indokolása szerint az indítványozó mint felperes kérelmében az ügyvédi titokkör értelmezése, valamint a hivatásbeli titok és a bizonyítási szükséghelyzet összefüggése körében sérelmezte a jogerős ítéletet, ennek körében indokolta az általa állított jogszabálysértést és a Kúria közzétett határozatától való eltérést, de nem jelölt meg olyan jogkérdést, amelynek különleges súlya, társadalmi jelentősége, valamint az annak alapjául szolgáló jogértelmezés érdemben vizsgálható lenne.

A Kúria általi visszautasítás indokolásával szemben az indítványozó mind felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében (2.2 pont), mind felülvizsgálati kérelmében (III/1.) egyaránt hivatkozott a hivatásbeli titok és a bizonyítási szükséghelyzet kapcsán a jogerős ítéletben foglaltak kapcsán a Kúria közzétett ítéleteitől jogkérdésben való eltérésre.

Az indítványozó részletesen indokolta mind felülvizsgálat engedélyezése kérelmében - idézve is a felülvizsgálni kért ítéletből - hogy az miért ellentétes a megbízási szerződés tartalmának másodfokú bíróság általi kiemelése az ügyvédi titok köréből mind az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (*a továbbiakban: Üttv.*) 9. § (1)-(2) és (4) bekezdésével, hivatkozva az irányadó jogalkotói indokolásra, az Üttv. kommentárjában foglaltakra, valamint a Magyar Ügyvédi Kamara indítványozó által benyújtani kívánt felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmének támogatására készített szakmai álláspontjában kifejtettekre. A Fővárosi Törvényszék jogszabályi alap nélkül szűkítően értelmezte az ügyvédi titok körét, abból kivette az ügyvédi megbízási szerződés tartalmát, amely álláspontja szerint nem minősül ügyvédi titoknak, ebből következően ezen szerződés kapcsán az indítványozó tévesen hivatkozott ügyvédi titokra, ezáltal ügyvédi titok hiányában bizonyítási szükséghelyzetre vonatkozó hivatkozása is megalapozatlan volt, annak egyik esetköre sem állt fenn. Az indítványozó az ügyvédi titok másodfokú bíróság általi téves értelmezését állította felülvizsgálati és

felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében, amely – a titokgazda ügyvédi titok alóli felmentésének hiányában – más módon nem oldható fel, mint a Pp. 265.§ (2) bekezdése szerinti bizonyítási szükséghelyzet alkalmazásával. Egyéb esetben az ügyvédek esetében – az ügyvédi titok alóli felmentés hiányában – kizárt lenne a bírósághoz fordulás joga a hivatásbeli titok miatt, mivel a keresetlevélnek a Pp. 170. §-a szerinti kötelező tartalmi elemeinek egyikét sem tudja az ügyvédi titok sérelme nélkül teljesíteni, továbbá esetleges állításait sem tudja bizonyítékokkal alátámasztani.

A fentiek ellenére a Kúria nem látta megfelelően alátámasztottnak a jogkérdés széles körű társadalmi érintettségét annak ellenére, hogy az ügyvédi titok nem csak az ügyvédi hivatás gyakorlóit, hanem az ingatlan adásvételek és a cégeljárások kötelező jogi képviseleti előírása miatt szinte valamennyi polgárt érint, akik ügyvéddel, ügyvédjelölttel, alkalmazott ügyvéddel vagy kamarai jogtanácsossal kerülnek jogviszonyba.

A Kúria felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet visszautasító, 2024. november 12-én kelt, Pfv.I.21.058/2024/2. számú végzését az elsőfokú bíróság – az indítványozó külön írásbeli kérelmére – 2025. január 24. napján küldte meg az indítványozó jogi képviseletét ellátó [REDACTED] egyéni ügyvéd cégkapujára.

a) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Nyilatkozom arról, hogy az indítványozó kimerítette a rendes jogorvoslati lehetőségeket. Az ügyben felülvizsgálati eljárás vagy perújítás nincs folyamatban.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Kúria döntését az indítványozó jogi képviselője 2025. január 24. napján a cégkapuról letöltötte. A Fővárosi Törvényszék ítélete és a Kúria végzése elleni alkotmányjogi panaszt elektronikusan 2025. március 25-én küldtem meg, így az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidőt - figyelemmel az Ügyrend 32. § (S) bekezdésében foglaltakra - megtartottam.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az indítványozó, mint korábbi felperes jogait az alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntés a kötelezés folytán érinti. A Kúria döntése befejező határozat, amely ellen nincs helye további jogorvoslatnak.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Az indítvánnyal érintett bírósági döntés ellentétes az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal, amely szerint a törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes, továbbá a hivatkozott cikk (2) bekezdésében foglaltakkal, amely szerint Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

Az indítványozó által megsemmisíteni kért bírói döntések ellentétesek továbbá az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal, amely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el, sértik továbbá ugyanezen cikk (7) bekezdésében foglaltakat is, amely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntések alaptörvény-ellenességének indokolása

Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 43.Pf.631.212/2024/5. számú ítélete

Az indítvánnyal érintett bírósági döntés ellentétes az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal, amely szerint a törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes, továbbá a hivatkozott cikk (2) bekezdésében foglaltakkal, amely szerint Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

Az indítványozó által megsemmisíteni kért bírói döntés ellentétesek továbbá az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal, amely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el, sértik továbbá ugyanezen cikk (7) bekezdésében foglaltakat is, amely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

Az indítványozó álláspontja szerint a hivatásbeli titok és a titokkör szabályai ezen titok megtartására kötelezett hivatásgyakorlók esetében homogén csoportot képeznek.

Ezen titok (mint védett adat, tény vagy információ és ezek hordozói) lényege, hogy azok csak a titokgazda, a titokkal rendelkezni jogosult személy (vagy jogutóda) vagy törvény kifejezett rendelkezése alapján tárhatóak fel.

A homogén csoportot az indítványozó álláspontja szerint a titoktartásra kötelezett személyek alkotják, csoportképző esetükben a titok, amelynek a megtartására kötelezettek – legyen ez egészségügyi, gyónási, biztosítási vagy ügyvédi titok.

Az Üttv. 9. § (1) bekezdése szerint ügyvédi titoknak minősül minden olyan tény, információ és adat, amelyről az ügyvédi tevékenység gyakorlója e tevékenysége gyakorlása során szerzett tudomást.

Ugyanezen szakasz (2) bekezdése alapján, ha e törvény eltérően nem rendelkezik, az ügyvédi tevékenység gyakorlója köteles az ügyvédi titkot megtartani. E titoktartási kötelezettség kiterjed az ügyvédi titkot tartalmazó iratra vagy más adathordozóra is.

Az Üttv. 9. § (3) bekezdése akként rendelkezik, hogy az ügyvédi tevékenység gyakorlója az ügyvédi titokról való tanúvallomás tételét és adatszolgáltatás teljesítését bármely hatósági és bírósági eljárásban köteles megtagadni, kivéve, ha a titoktartási kötelezettsége alól felmentést kapott az ügyvédi titokról rendelkezni jogosulttól, azzal, hogy – a 12. § (4) bekezdésében meghatározott kivétellel – a védőként megismert ügyvédi titokról való tanúvallomás tételre és adatszolgáltatás teljesítésére felmentés érvényesen nem adható.

Az Üttv. 9. § (4) bekezdése szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlójának titoktartási kötelezettsége független az ügyvédi tevékenység folytatására létrejött jogviszony fennállásától, és az ügyvédi tevékenység gyakorlásának a befejezése vagy a jogviszony megszűnése után is határidő nélkül fennmarad.

Az Üttv. 12. § (1) bekezdése szerint az ügyvédi titokkal az ügyfél vagy jogutódja jogosult rendelkezni.

Ugyanezen szakasz (2) bekezdése alapján az e törvény szerinti fegyelmi és hatósági ügyben, az eljárás lefolytatásához szükséges körben az ügyvédi tevékenység gyakorlója az eljáró kamarai szervek és bíróság előtt az ügyvédi titkot feltárhatja, továbbá a (3) bekezdés alapján az ügyvédi tevékenység gyakorlója az ellene indult büntetőeljárásban a védekezéshez való jogának érvényesüléséhez szükséges mértékben az ügyvédi titkot feltárhatja. Az Üttv. 12. § (4) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az ügyvédi tevékenység gyakorlója a nem az ügyfele által a sérelmére vagy az ügyfele sérelmére elkövetett bűncselekmény felderítéséhez és bizonyításához szükséges mértékben – az ügyfele sérelmére elkövetett bűncselekmény esetében az ügyfele hozzájárulásával – az ügyvédi titkot feltárhatja.

Az Üttv. 12.§ (5) bekezdése akként rendelkezik, hogy az ügyvédi titokról rendelkezni jogosult kérelmére, kezdeményezésére az ügyvédi titoktartásra kötelezett ellen indult bírósági, hatósági vagy más közhatalmi eljárásban az ügyvédi titoktartásra kötelezett a védekezéshez szükséges mértékben az ügyvédi titkot feltárhatja.

A Pp. 170. § [A keresetlevél] (1) bekezdése alapján a keresetlevél bevezető részében fel kell tüntetni:

- a) az eljáró bíróság megnevezését,
- b) a felek nevét, perbeli állását, a felperes azonosító adatait, az alperes azonosító adatai közül legalább a lakóhelyét vagy székhelyét, és
- c) a felperes jogi képviselőjének nevét, székhelyét, telefonszámát, elektronikus levélcímét, több jogi képviselő esetén a hivatalos iratok átvételére kijelölt jogi képviselő nevét.

(2) A keresetlevél érdemi részében fel kell tüntetni:

- a) a bíróság döntésére irányuló határozott kereseti kérelmet,
- b) az érvényesíteni kívánt jogot a jogalap megjelölése útján,
- c) az érvényesíteni kívánt jogot és a kereseti kérelmet megalapozó tényeket,
- d) az érvényesíteni kívánt jog, a tényállítás és a kereseti kérelem közötti összefüggés levezetésére vonatkozó jogi érvelést, és
- e) a tényállításokat alátámasztó és rendelkezésre álló bizonyítékokat, bizonyítási indítványokat az e törvényben meghatározott módon.

(3) A keresetlevél záró részében fel kell tüntetni:

- a) a per tárgyának az értékét, valamint a meghatározásakor figyelembe vett tényeket; ha a pertárgyérték nem meghatározható, az arra történő hivatkozást,
- b) a bíróság hatáskörét és illetékességét - ha az ügyben külföldi elem van, a joghatóságát is - megalapozó tényeket,
- c) a megfizetett illeték összegét és megfizetési módját, vagy az eljárási illeték megfizetésének hiányában a költségkedvezmény engedélyezése iránti kérelemre, illetve jogszabály által biztosított illetékfizetés alóli mentesülés esetén az arra történő hivatkozást,

d) közhiteles nyilvántartásból elérhető azonosító adat hiányában a nem természetes személy fél perbeli jogképességét alátámasztó adatokat,

e) azt, hogy a fél törvényes képviselőjeként megjelölt személy milyen minőségben jár el.

A Pp. 265. § [Bizonyítási érdek és bizonyítási szükséghelyzet] (1) bekezdése szerint törvény eltérő rendelkezése hiányában a perben jelentős tényeket annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valósnak fogadja el (a továbbiakban: bizonyítási érdek), továbbá a bizonyítás elmaradásának vagy sikertelenségének a következményeit is ez a fél viseli.

A Pp. 265. § (2) bekezdése alapján a fél bizonyítási szükséghelyzetben van, ha valószínűsíti, hogy

a) a bizonyítási indítványához nélkülözhetetlen adatokkal kizárólag az ellenérdekű fél rendelkezik, és igazolja, hogy az ezek megszerzéséhez szükséges intézkedéseket megtette,

b) a tényállítás bizonyítása számára nem lehetséges, de az ellenérdekű féltől elvárható az állított tények fenn nem állásának a bizonyítása, vagy

c) a bizonyítás sikerességét az ellenérdekű fél neki felróhatóan hiúsította meg,

és az ellenérdekű fél nem valószínűsíti az a)-c) pontban foglaltak ellenkezőjét.

A hivatkozott szakasz (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy bizonyítási szükséghelyzet fennállása esetén a szükséghelyzetben lévő fél által bizonyítandó tény a bíróság valósnak fogadhatja el, ha annak tekintetében kételye nem merül fel.

A Pp. 170.§-a által a keresetlevél kötelező elemeiként előírtakat a díjigényét érvényesítő ügyvéd vagy ügyvédi iroda kizárólag az ezen díj megfizetésére kötelezett, és ennek eleget nem tevő ügyfele előzetes és kifejezett, az ügyvédi hivatásgyakorlót felmentő nyilatkozata bírtokában tárhatja fel, mivel az Üttv. fent hivatkozott szakaszai (Üttv. 12. §) nem adnak felmentést az ügyvéd számára az ügyvédi titok alól az általa indított díjigény érvényesítésének esetére.

Az ügyvéd keresetindítása a fenti jogszabályi rendelkezések alapján még az ügyvédi megbízás legalapvetőbb adatainak megjelölése esetén is az ügyvédi titok megsértésével jár. Azonban a tényállítások minél teljesebb körű megjelölése, a bizonyítékok előterjesztése, a bizonyítási indítványok előterjesztése az ügyvédi titokkörbe tartozó tények körülmények és információk minél teljesebb körű feltárását

igényelnék a felperesként eljáró ügyvéd pernyertesség érdekében, amennyiben a bizonyítási szükséghelyzet Pp. 265. § (2) bekezdése és (3) bekezdése nem lenne alkalmazható abban az ügyvédi titok alóli felmentésének hiányában. Amennyiben nem teremt bizonyítási szükséghelyzetet az ügyvéd felperes ügyvédi titok alóli felmentésének hiánya az alperes ügyfél részéről, úgy az ügyvédi titok Üttv. 9. § (1) bekezdés szerinti ügyvédi titok meghatározás elzárna az ügyvédet a bírósághoz fordulás alapvető jogától.

Más hivatásbeli titok kapcsán kialakult gyakorlata van annak, hogy a bíróság bizonyítási szükséghelyzetként, illetőleg a felmentést nem adó fél terhére értékeli ezt a körülményt.

A Fővárosi Törvényszék indítvánnyal érintett ítélete jogkérdésben – a hivatásbeli titok és bizonyítási szükséghelyzet összefüggése tekintetében - eltér a Kúria Pfv.21037/2019/8. számú precedensképes határozatától (BH 2021.2.44), továbbá a Kúria Pfv.II.20.850/2015/7. számú eseti döntésében, valamint a Legfelsőbb Bíróság Pfv.VIII.22.251/1999. sz. döntésében foglaltaktól.

A Kúria Pfv.21037/2019/8. számú precedensképes határozata rögzítette, hogy „a bizonyítási teher bírói átfordítását indokolhatja az, hogy a bizonyításban érdekelt felet a bizonyítás lehetőségétől az ellenérdekű fél megfosztja.” A Kúria által vizsgált esetben egészségügyi titoktartás alól nem adtak a felperesek felmentést, a titoktartásra kötelezettek tanúvallomása pedig alapvető jelentőségű bizonyíték lett volna, amely alól a felperes adhatott volna felmentést, amelyet azonban a felperes megtagadott. Ennek kapcsán „[33] Kiemeli a Kúria, hogy a felperesek azzal, hogy az ellátásban résztvevők részére nem adták meg a titoktartás alóli felmentést, eljárásjogi jogukkal éltek. Ugyanakkor a másodfokú bíróság - helyesen - eleget tett eljárásjogi kötelezettségének, és előzetes tájékoztatást követően mindezt a bizonyítás körében a felperesek terhére értékelte.”

BH 2016.12.331. számú eseti döntésében a Kúria akként foglalt állást, hogy „a vitatott okiratot szerkesztő ügyvédet terhelő titoktartás alóli felmentés megtagadása nem ütközik a jóhiszemű joggyakorlás követelményébe, azonban miután nem teszi lehetővé a tanúvallomással, mint bizonyítási eszközzel megismerhető adatok figyelembevételét, a felmentést megtagadó fél terhére értékelendő.”

A Legfelsőbb Bíróság BH 2002.10.398 számon közzétett döntésében biztosítási titok alóli felmentés megtagadásának a bizonyítási teherre való hatását vizsgálta. Ennek során a Legfelsőbb Bíróság arra a következtetésre jutott, hogy „a Volkswagenben keletkezett károk megtérítését a felperes az alperessel kötött casco biztosítási

szerződés alapján igényelte. Ezzel kapcsolatban ugyancsak szakértői bizonyításra került sor. A bíróság által kirendelt igazságügyi szakértőnek azonban nem álltak rendelkezésére olyan lényeges adatok, amelyek alapján megnyugtató módon állást foglalhatott volna a káresemény bekövetkezésének okával, mechanizmusával és károsító hatásával kapcsolatban. E hiányosságnak az volt az oka, hogy a felperes a titoktartási kötelezettség alóli felmentés megtagadásával megakadályozta a felelősségbiztosítási eljárás során feltárt adatoknak a jelen perben történő felhasználását. Ezzel tartalmilag a felperes egyrészt nem adta meg a biztosítónak a káreseménnyel kapcsolatos szükséges felvilágosításokat, másrészt nem tette lehetővé a megadott felvilágosítások tartalmának ellenőrzését. E magatartásával pedig megsértette a Ptk. 544. §-ának (1) bekezdésében foglalt tájékoztatási kötelezettségét, amely a Ptk. 544. §-ának (2) bekezdése szerint kellő alapul szolgált a biztosítónak a helytállási kötelezettség alóli mentesüléséhez. Ezért nem sértett jogszabályt a másodfokú bíróság, amikor a keresetnek még a részben történő teljesítésére sem látott lehetőséget."

Az indítványozó mint ügyvéd tekintetében minden ügyvédi titoknak minősül, ami a megbízással összefüggő tény, adat és körülmény, ezáltal egyértelmű és részletes tényállításra, valamint ennek bizonyítására a felperes kizárólag az alperes által megadott ügyvédi titok alóli felmentés birtokában képes.

Az a körülmény, hogy a felperes rendkívül szűk körben adta elő a tényállást, kizárólag arra vezethető vissza, hogy ezen lehetőségeit is kizárólag a peres eljárásban is csatolt, a Magyar Ügyvédi Kamara szakmai álláspontja teremtette meg számára, mivel az Üttv. még ebben a szűk körben sem teremt felmentést az ügyvéd számára díjigénye polgári perben történő érvényesítése esetére.

Az Üttv. kommentárja kifejezetten rögzíti, hogy az Üttv. és más ágazati jogszabályban szabályozott törvényi felmentés hiányában „nincs feloldás a titoktartási kötelezettség alól abban az esetben, ha az ügyvéd maga indít keresetet (például munkadíjtartozás érvényesítése iránt) a volt megbízó ellen. Azaz, ha a megbízást adó fél vitatja a követelést, a felperesnek kérnie kell a tényállás teljes feltárásához, az általa végzett munka részletezéséhez és más, az ügy eldöntése szempontjából fontos körülmények előadásához a perben az ellenérdekű fél hozzájárulását. Ennek hiányában titoktartási kötelezettség alá eső tény, adat a munkadíjperben sem tárható fel, azonban a bíróság adott esetben értékelheti a felmentő nyilatkozat kiadásának megtagadását."

Mindezek ahhoz vezettek, hogy az indítványozó szervezeti képviselője, mint ügyvéd - az alperestől, mint megbízótól származó ügyvédi titoktartás alóli felmentés hiányában - pontosan abban a helyzetben volt, amelyben a más, hivatásbeli titok alóli felmentés

hiányában a bizonyítástól elzárt felperes / alperes. Ezt a bizonyítási szükséghelyzetet pedig az alperes idézte elő azzal, hogy többszöri indítványozói kérés és bírósági felhívás ellenére egyáltalán nem adott felmentést a felperes számára az ügyvédi titok alól, továbbá még annak a lehetőségét sem teremtette meg, hogy erről az elsőfokú bíróság nyilatkozatát beszerezhesse, mivel személyesen egyáltalán nem vett részt az eljárásban, és személyes megjelenésre történő idézését követően, idézés ellenére kimentés vagy igazolás nélkül távol maradt a tárgyalásokról jogi képviselőjével együtt.

Az indítvánnyal érintett ítéletben a másodfokú bíróság a fentiek ellenére azt rögzítette, hogy „A tényállítás szükségessége és a bizonyítási érdek alól a felperest az ügyvédi megbízási szerződésre nem vonatkozó ügyvédi titoktartási kötelezettség nem mentette fel, a bizonyítási szükséghelyzetnek pedig a háromból egyik esete sem állt fenn (Pp. 265.§ (2) bekezdés), de még bizonyítási szükséghelyzet fennállta esetén is szükséges, hogy a bíróságban az így bizonyítandó tény tekintetében kétely ne merüljön fel (Pp. 265.§ (3) bekezdés).”

Ezzel szemben, az Üttv. 9. § (1) bekezdése szerint ügyvédi titoknak minősül minden olyan tény, információ és adat, amelyről az ügyvédi tevékenység gyakorlója e tevékenysége gyakorlása során szerzett tudomást.

Az ügyvéd az előző pontban foglalt jogértelmezés alapján attól a pillanattól kezdve ügyvédi tevékenységet gyakorol, amikor őt ezen minőségében valamely természetes vagy jogi személy megkeresi, hiszen már az ügyfél általi kapcsolatfelvételre is az ügyvédi tevékenység gyakorlása miatt kerül sor.

Az ügyvédi megbízási szerződések pedig minden esetben az ügyfél meghatározott, konkrét jogi problémájára vonatkoznak, amelyet és amelynek részleteit, konkrétumait az ügyfél megosztotta az ügyvéddel.

Nem általánosan adásvételi szerződés szerkesztésére köt az ügyvéd és ügyfelei megbízást, hanem egy konkrétan meghatározható ingatlan rögzített feltételek és körülmények (ár, fizetési ütemezés, önerő és banki hitel felvétele, állami támogatások igénylése, tehermentesítés és annak feltételei) közötti adásvételére.

Éppen az ügyvédi megbízási szerződések - előbbieken is jól látható – egyedi és konkrét feltételei azok, amely védelmet élveznek ügyvédi titok formájában, hiszen az ügyfelek nyilvánvalóan bizalmasan kezelendő információként értékelik, hogy hol, milyen áron, egyéb feltételekkel vásárolnak ingatlant, mekkora vételárat realizálnak az eladók, illetve kit mivel gyanúsít a nyomozóhatóság, amelynek nyilvánossá válása elnehezítené a terhelt életét és rontaná – jogerős ítélet hiányában is – a társadalmi megítélését.

Maga a jogalkotói indokolás (a T/15371. számú törvényjavaslat indokolással - az ügyvédi tevékenységről) az ügyvédi titkot érintő 9-13.§-ai kapcsán a következőket tartalmazza: „Az ügyvédi titoktartási kötelezettség az ügyvédi tevékenység meghatározó szabálya. A titoktartás kettős természetű: nem csak egy ügyvédi kötelezettség, hanem az ügyfélnek is alapvető joga a titkainak megtartása. Titoktartás nélkül nincs bizalom az ügyfél részéről, a bizalom hiánya pedig akadályozhatja az ügyfelet abban, hogy minden olyan tényről tájékoztassa az ügyvédjét számára, amelyek ismeretére az ügyvédnek szüksége lehet a megbízás ellátásához. (..)

A titoktartási kötelezettség minden olyan tényre, információra kiterjed, melyről az ügyvéd az ügyvédi tevékenysége gyakorlása során szerzett tudomást. Ez a tág definíció felöleli az olyan információkat is, melyeket az ügyvéd nem közvetlenül az ügyfelétől kapott (hanem pl. az ügy irataiban olvasta), és azokat is, melyek szorosan nem tartoznak a megbízás tárgyához. A titoktartási kötelezettség nem terheli az ügyvédi tevékenység gyakorlóját, ha a Javaslat e kötelezettsége alól mentesíti.

Az ügyvédi titokra vonatkozó szabályozás alapvetően közvetett védelmet biztosít a titok urának, mivel azáltal védi, hogy az ügyvédje magatartását szabályozza, az ügyvédje számára ad jogokat, privilégiumokat, illetve őt terheli kötelezettségekkel. Az ügyvédi titok meghatározó jellegzetessége ez a közvetettség, ami abban is tükröződik, hogy a titokvédelem szükségképpen és elégséges feltétele az információ ügyvéddel való közlése. Tehát míg a magántitoknak csak a titoknak minősülés a törvényi tényállási eleme, addig ügyvédi titok esetében a közlés, az ügyfél és az ügyvéd közötti információátadás ténye keletkezteti a titokvédelmet, bármilyen információra nézve, és ez az információ innentől az ügyfél és az ügyvéd ügyvédi titkává válik, akkor is, ha ahhoz az ügyfélnek nincs közvetlenül köze (pl. tanúvallomás). Az ügyvédi titok a létrejöttétől kezdve a Ptk. alapján abszolút szerkezetű jogvédelemben részesül.”

Az indítvánnyal érintett másodfokú ítéletben foglalt ügyvédi titok jogértelmezés olyan mértékben ellentétes a Magyar Ügyvédi Kamara ügyvédi titkot érintő 3/2014. (XII.15.) számú szakmai álláspontjával, amelyre tekintettel a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságának támogatása érdekében a Magyar Ügyvédi Kamara Szakmai Bizottsága elvi szakmai álláspontot fogalmazott meg, amely csatolásra került az indítványozó felülvizsgálat engedélyezése és felülvizsgálati kérelméhez.

A Magyar Ügyvédi Kamara Szakmai Bizottsága az anonimizált másodfokú ítélet 12., 13. és 14. pontja kapcsán kifejtette, előbbieket „a konkrét üggyel elvonatkoztatva olyan általános megállapításokat tesz, mely általános megállapítások tekintetében a Magyar Ügyvédi Kamarának eltérő az álláspontja.

A Magyar Ügyvédi Kamara felülvizsgálati kérelemhez csatolt szakmai álláspontja szerint

„az ügyvédi megbízási szerződés tekintetében nem lehet a titokgazda ügyfél hozzájárulása nélkül az ügyvédi titok fogalmát szűkítően értelmezve az Üttv. 9. § (1) bekezdésben írt azon határozott megfogalmazást figyelmen kívül hagyni, miszerint minden olyan tény, információ és adat, amelyről az ügyvédi tevékenység gyakorlója e tevékenység gyakorlása során szerez tudomást, ügyvédi titoknak minősül.

Az nem lehet kérdéses, hogy az ügyvédi megbízás felvétele az ügyvédi tevékenység gyakorlásának része, és az sem, hogy a benne szereplő elemekről az ügyvédi tevékenység gyakorlása során szerez az ügyvéd tudomást.

Az ügyvédi megbízási szerződés egésze azért képez ügyvédi titkot a Magyar Ügyvédi Kamara álláspontja szerint, mert

- felvételekor annak elkerülhetetlen velejárója az ügy tárgyának a megjelölése, az ügyféltől érkező közlések és adatok rögzítése;
- tehát nemcsak az ügyben várható eljárási történésekhez kapcsolódó megbízási díj, hanem az egyes várható eljárási eseményekhez kapcsolódó meghagyások az ügyfél részéről, melyek tekintetében teljes körűen fennállnak az előbb idézett, a titok fogalmához tartozó kritériumok, miszerint ezen adatoknak az ügyfél hozzájárulása nélküli kiadása, kikerülése sérti a titoktartás követelményét;
- az ügyvédi megbízási szerződés szerinti főszolgáltatás legtöbbször, sőt általában nem egy eljárási eseményhez, vagy megbízási feladathoz, hanem annak egyes várható szakaszaihoz, fordulataihoz kapcsolódik és ezek az ügy tényállásának olyan elemei, melyek titokvédelme indokolt és ezért fogalmaz félreérthetetlenül az Üttv., amikor a titokvédelmet minden olyan tényre, információra és adatra kiterjeszti, amelyről az ügyvédi tevékenység gyakorlója e tevékenység gyakorlása során szerzett tudomást.

Az ügyvéd ügyvédi tevékenységére (és az ebből következő titokvédelemre)

- nemcsak az Üttv. 2. § (1) bekezdésében felsorolt eljárások gyakorlásakor kerül sor,
- hanem az ügyfelekkel történő tárgyalás, vagy akár iratok tanulmányozása, és más az Üttv. által kifejezetten nem nevesített esetében is.

Aligha lehet kérdéses, hogy az ügyvéd irattanulmányozásai során általa megismert adatok ügyvédi titoknak minősülnek attól függetlenül, hogy az Üttv. 2. §-ban nevesített ügyvédi tevékenységek között az irattanulmányozás nem szerepel."

Az indítványozó álláspontja szerint az indítvánnyal érintett másodfokú ítélet az ügyvédi titkot jogszabálysértő módon, erre jogosító törvényi rendelkezés hiányában relativizálja – szembe helyezkedve a sokévszázados, töretlen ügyvédi titok értelmezéssel, a jogalkotói indokolással, a Magyar Ügyvédi Kamara hivatalos jogértelmezésével és magával az Üttv. 9. § (1)-(2) és (4) bekezdésében foglalt meghatározással is, amelyek mindegyike az ügyvédi titok abszolút jellege mellett foglal állást.

Az ügyvédi titok az indítvánnyal érintett ítéletben foglaltak alapján nem abszolút, hanem relatív titok, amely az ügyvédi megbízási szerződésre és annak tartalmára nem vonatkozik. A másodfokú bíróság szerint az indítványozó mint felperes tévesen értelmezte az ügyvédi titok fogalmát akként, hogy az ügyvédi megbízási szerződés tartalma is ügyvédi titkot képezne, és ezen téves jogértelmezése miatt nem tett eleget a felperest a Pp. alapján terhelő bizonyítási kötelezettségének.

A jogerős ítéletben foglalt fenti jogértelmezés olyan szélsőséges eredményre vezethet, amely alkalmas arra, az ügyvédi titok alapját jelentő bizalmat alapjaiban ingathassa meg az ügyvéd és ügyfele között, amely egyébként az ügyvédi hivatásrend alapértéke és alaptétele, az ügyvédi eskünek is része.

Amennyiben az ítéletben foglalt jogértelmezés irányadóvá válna, úgy az ügyvédi megbízási szerződés tartalma vonatkozásában az ügyvéd

- bármely eljárásban – az ügyfele általi felmentés hiányában is – kihallgatható lenne,
- bármely hatóság bekérhetné az ügyvédi megbízási szerződéseket, amelyet az ügyvédek felmentés hiányában is kötelesek lennének átadni, továbbá
- az ügyvédek akár reklám célból, akár nyomásgyakorlás jelleggel az ügyfelük hozzájárulása nélkül is nyilvánosságra hozhatnák, hogy ki és milyen ügyekkel bízta meg őket, valamint azt is, hogy milyen feltételek mellett került sor a megbízásra.

Az előbbieket is szemléltetik, hogy a jogerős ítéletben foglalt jogértelmezés milyen felmérhetetlenül súlyos érdeksérelmet okozhatna az ügyfeleknek és az ügyvédi szakmának egyaránt.

A fentiek mellett, az Ítéletben foglaltak egyben azt is jelentik, hogy az ügyvéd titoktartási kötelezettségének megszegése nélkül nem tudja díjigényét érvényesíteni nemfizető ügyfelével szemben, amely egyértelműen tömeges ügyfél oldali nemfizetéshez vezethet. Az ügyvédi titok ítélet szerinti körének feltárása pedig egyértelműen ügyvédi titok megsértésének, az egyik legsúlyosabb ügyvédi fegyelmi vétségnek vagy akár bűncselekménynek (magántitok megsértése) is minősül.

Mindezek ahhoz az eredményhez vezetnének, hogy az ügyvédeket más hivatásbeli titokkal terhelt hivatásgyakorlók homogén csoportjával szemben – elzárják az Alaptörvényben is rögzített bírósághoz fordulás jogától abban az esetben, ha ügyfelük önként nem fizeti meg a megbízási díjat.

Az indítványozó álláspontja szerint az indítvánnyal támadott ítéletben foglaltak az ügyvédi titok és a Pp. együttes értelmezése kapcsán diszkriminációhoz vezetnek az ügyvédekkel szemben más hivatásbeli titokkal terhelt homogén csoportjához képest, egyúttal elzárják az ügyvédeket a bírósághoz fordulás jogától, lényegében kiüresítik azt, amely ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített bírósághoz fordulás jogával, továbbá az Alaptörvény XV. cikke szerinti hátrányos megkülönböztetés tilalmának a sérelmével is jár.

Az indítványozó álláspontja szerint nem lehet a bíróság előtti jogérvényesítés előfeltétele olyan elvárás, amelynek a hivatásbeli titokkal terhelt hivatásgyakorló fegyelmi vétség vagy bűncselekmény elkövetésével tehet csupán eleget.

Emellett, az indítványozó számára érthetetlen, hogy azoknak az okiratoknak – megbízási szerződések, felek közötti üzenetváltások, elektronikus levelek – a tartalma hogyan lehetne anonimizálható, amelyek esetében a felek ismertek, mivel azok nem mások, mint az alperes és a felperes. Az anonimizálás az adatok olyan átalakítása, aminek eredményeképpen a korábban valakihez kapcsolható adatok már nem lesznek hozzá kapcsolhatóak, amely egy peres eljárásban mindkét fél ismeretében kivitelezhetetlen.

Hivatásbeli vagy szakmai / üzleti titok és más hivatásbeli titok között különbséget tenni a felperes álláspontja szerint diszkriminatív lenne, egyik előbbi titok sem védendőbb vagy értékesebb a másiknál, a törvény is azonos védelemben részesíti azokat. Ebből következően, a Kúria eseti döntése szerinti egészségügyi titok vagy a biztosítási titkok alóli felmentés megtagadásának azonos kell, hogy legyen a bizonyítási kötelezettségre gyakorolt hatása, mint az ügyvédi titok alóli felmentés megadása hiányának.

Az indítványozó által sérelmezett másodfokú ítéletben foglalt ügyvédi titok és bizonyítási szükséghelyzet együttes értelmezés egyértelműen elzárta az eredményes

jogérvényesítés, a hatékony bírósághoz fordulás jogától az indítványozót mint felperest.

A Kúria Pfv.I.21.058/2024/2. számú végzése

A Kúria indítványozó által megsemmisíteni kért végzése ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal, amely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el, sértik továbbá ugyanezen cikk (7) bekezdésében foglaltakat is, amely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

A Kúria - az indítványozó álláspontja szerint – megalapozatlanul rögzítette végzése indokolásában, hogy az indítványozó felülvizsgálati kérelmében ugyan hivatkozott a Kúria határozataitól való eltérésre, de a jogerős ítélet felülvizsgálatát az ügy érdemére kiható jogszabálysértésre – és nem a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre – hivatkozással kérte. A felülvizsgálati kérelem III/1. pontja egyértelműen tartalmazza a a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérést, összhangban a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben foglaltakkal. A Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre alapított felülvizsgálati kérelmet a Kúriának érdemben felül kellett volna bírálnia, ehelyett mint érdemi felülbírálatra alkalmatlant visszautasította, elzárva ezzel az indítványozót a bírósághoz fordulás és a jogorvoslathoz való alapvető jogától, amelyet az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése deklarál.

A fentiek mellett a Kúria az indítvánnyal érintett végzésében az ügyvédekkel szembeni hátrányos megkülönböztetést megvalósító, valamint a bírósághoz fordulás jogát korlátozó másodfokú ítélet felülvizsgálatát utasította vissza azzal, hogy mérlegelési jogkörében a milliós nagyságrendű társadalmi érintettségű ügyvédi titok jogszabálysértő másodfokú bíróság általi értelmezését, valamint az ezzel szorosan összefüggő bizonyítási szükséghelyzet vizsgálatát sem tekintette elegendően széles társadalmi érintettségnek a felülvizsgálat engedélyezéséhez.

Mindezekkel a Kúria indítvánnyal érintett végzése az indítványozó érdemi jogorvoslathoz való jogát vonta el.

c) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta, vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Az ügyvédi titok indítvánnyal érintett jogerős ítéletben foglalt jogszabálysértő értelmezése a hátrányos megkülönböztetés tilalmával ellentétes, a bírósághoz

fordulás jogát ügyvéd felperes esetében – az ügyvédi titok alóli alperesi felmentés hiányában – lényegében kizárja, ezáltal az a bírói döntést érdemben befolyásolta, illetőleg egyúttal alapvető alkotmányjogi jelentőség kérdésnek tekinthető, hiszen az ügyvédséget mint hivatásrendet, valamint az ügyvédek valamennyi ügyfelét egyaránt érinti. Az ügyvédi titok valójában az ügyvédhez fordulóknak titkainak védelmét, az ügyvédségbe vetett bizalmat hivatott garantálni az ügyvédi titok rendkívül széleskörű szabályával.

Azonban az indítványozó álláspontja szerint az ügyfelek, az ügyvédhez fordulóknak jogvédelme, titokvédelme nem vezethet ahhoz a szükségtelen és aránytalan korlátozáshoz, amely ügyvéd esetében kizárja díjigénye érvényesítése kapcsán a bírósághoz fordulás jogát, egyben hátrányos megkülönböztetést megvalósítva az ügyvédekkel szemben más hivatásbeli titok megtartására kötelezettekkel szemben.

A jogok védelmére és a jogérvényesítés professzionális elősegítésére hivatott hivatásrend lenne ezáltal az a csoport, amely a saját jogait nem tudja bíróság előtt eredményesen érvényesíteni, ha ezt ügyfele vagy volt ügyfele nem teszi lehetővé számára az ügyvédi titok alóli felmentés megadásával.

A bírósághoz fordulás joga ezáltal az ügyvédek esetében kizárt lenne, illetőleg csak az egyik legsúlyosabb ügyvédi fegyelmi vétség vagy bűncselekmény, az ügyvédi titok súlyos megsértése egyidejű megvalósításával válna lehetővé az ügyvédek számára, amely nyilvánvalóan nem lehet a bírósághoz fordulás alapvető jogának előfeltétele.

Mindezek alapján az indítványozó kéri a tisztelt Alkotmánybíróságot a jogszabálysértő és Alaptörvénnyel ellentétes bírói határozatok megsemmisítésére.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat arról, hogy az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírói ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Az indítványozó nem kezdeményezte a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírói ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

b) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról
Személyes adataim (nevem) nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá

c) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya – 1. számú melléklet.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

- 2. számú melléklet a Budapesti XVIII-XIX. Kerületi Bíróság 8.P.XVIII.20.152/2023/20. számú ítélete

- 3. számú melléklet – a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 43.Pf.631.212/2024/5. számú ítélete
- 4. számú melléklet – Az indítványozó felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelme és felülvizsgálati kérelme
- 5. számú melléklet - A Kúria Pfv.I.21.058/2024/2. számú végzése

Kelt: Budapest, 2025. március 25.

indítványozó

jogi képviseletében

dr. Gerván Dániel egyéni ügyvéd

